

Transcripció del vídeo: *Faune Barberini*

Dr. Beth Harris i Dr. Steven Zucker

Desembre de 2015

Figura 1: Fotograma del vídeo

(Música)

–**Steven Zucker:** A Dionís, el déu del vi, no li agradava estar sol. Sempre es rodejava de sàtirs i mènades. Li encantava la festa.

- Beth Harris:** No pots fer una festa només per un mateix.
- Steven Zucker:** Certament, no. I per descomptat, aquells sàtirs, de vegades, es cansarien, després de beure ví una mica massa. I això és exactament el tema del *Faune Barberini* que estem veient ara mateix.
- Beth Harris:** Ara bé, un sàtir no és un ésser humà. Pot semblar humà per a nosaltres, però en la mitologia grega, era part animal i part humana.
- Steven Zucker:** És cert. És un subhumà. La jerarquia dels déus eren els déus del mont Olimp a la part superior. A continuació tens els herois que eren mig déus i mig humans. I, finalment, tenies humans. Però també tens subhumans, i fins i tot sota això, monstres. Un sàtir seria un subhumà. I si t'apropes a l'escultura podràs identificar que, encara que es veu bastant humà en la majoria de les maneres, Té una cua, orelles punxegudes i de vegades es representat amb peülles.
- Beth Harris:** Sí, pots veure la cua des de darrere de la cuixa esquerra. És el primer que vaig veure.
- Steven Zucker:** I per als grecs, aquests subhumans, en particular els sàtirs, eren mig civilitzats i mig salvatges. I així va ser una manera meravellosa per retratar els incultes, el tipus de bàrbar qualitats de la naturalesa humana.
- Beth Harris:** el seu nom és el *Barberini Faun*. No és realment un faune. És realment un sàtir. Però se l'anomena *Barberini Faun* perquè quan era descobert a Roma, a prop del castell de Sant'Angelo a 1625, el papa en aquella època era de la família Barberini. I tothom va reconèixer la mestria amb la qual estava realitzada. I el Papa va dir: bé, jo oficialment declaro que sigui part de la meua col·lecció familiar.
- Steven Zucker:** Ho va fer perquè l'obra era molt important, no només com a exemple perfecte d'escultura, ja que sabem que l'escultura data del segle III abans de la nostra era. I, per tant, que és una escultura grega original.
- Beth Harris:** Encara que sempre és molt difícil distingir si és una obra original grega o una còpia romana.
- Steven Zucker:** Podria ser una còpia excellent. Sabem, però, que almenys una part d'ella ha estat restaurada. I podem veure-les de manera molt clara a la part inferior de la cuixa esquerra i gairebé tota la cama dreta i el peu.
- Beth Harris:** Així que, aquesta escultura espectacular va acabar aquí, a Munic, quan va ser adquirida pel príncep Ludwig de Baviera a principis del segle XIX. Una escultura per afegir-la col·lecció per al seu nou museu.

Figura 2: Fotograma del vídeo

–**Steven Zucker:** És increïble pensar que aquesta obra es va trobar a la fossa de la tomba d'Adrià en el que és ara el castell Sant'Angelo, a Roma. M'imagino la gent competint per adquirir l'obra.

–**Beth Harris:** És increïblement eròtica. Té les cames obertes. Està borratxo, gairebé dormint, a punt de despertar-se

–**Steven Zucker:** Podem veure això en el seu cos. D'una banda, es mostra absolutament esgotat. Està cansat de mort. Però, d'altra banda, podeu percebre l'agitació del seu cos. Exhibeix tensió. Observa aquesta cama dreta, la forma en què s'aixeca. Aquesta part és una restauració. Però sabem que això és gairebé igual que l'original perquè adopta la postura de recolzar-se sobre la roca en què està assegut.

–**Beth Harris:** Pots veure's des de la seva cara que hi ha una combinació d'esgotament i inquietud.

–**Steven Zucker:** Bé, mira aquesta cara. És espectacularment sensible. I m'encanta el fet que no sigui simètrica. El cap està inclinat a un costat. I si et fixes, la galta dreta pots veure com el pes comprimeix el costat dret de la seva cara i s'expandeix pel costat esquerre. És realment una mostra espectacular d'intens naturalisme, aquesta observació de les qualitats elàstiques i naturals del cos humà.

–**Beth Harris:** Forma part del període hellenístic, on antics artistes grecs van ampliar el seu repertori. Així que no només tenim herois, ideals o nus atlètics que vam veure al període clàssic. L'art de l'etapa hellenística està

Figura 3: Fotograma del vídeo

explorant estats més emocionals, més varietats de la matèria.

–**Steven Zucker:** És cert. De vegades això es refereix fins i tot com el Barroc hellenístic, per la seva voluntat en descartar qualsevol lectura en què associem aquesta obra amb l'etapa del període clàssic anterior.

–**Beth Harris:** Sens dubte, l'obra no en forma part.

–**Steven Zucker:** No, en absolut. Llavors, què són els altres accessoris? Què són els altres símbols?, que fa que l'identifiquen com a un sàtir? Si la cua, les orelles i el disseny no són prou indicadors del que representa, pots distingir que està posant sobre una pell de lleopard. Està assegut sobre una roca, i la pell li permet protegir-lo de la rugositat de la roca. Pots veure, fins i tot, que manté el seu taló sobre la pell. És més suau i apareix també una mica sota el braç perquè funcioni com un coixí.

–**Beth Harris:** Encara que ens resulti difícil d'imaginar al sàtir caminar fins a aquesta roca, col·locant la pell del lleopard, per a després d'alguna manera, recolzant-se sobre ella.

–**Steven Zucker:** No, és un orgull.

–**Beth Harris:** ho és.

–**Steven Zucker:** De manera que has dit que aquesta obra és hellenística, i, sens dubte és, de moltes maneres. Però està clarament influenciada per la tradició clàssica prèvia a la seva creació.

Figura 4: Fotograma del vídeo

- Beth Harris:** Pel que fa al tractament del cos humà i la seva atenció a la musculatura i anatomia.
- Steven Zucker:** Absolutament. I crec que això és realment clar en el tors.
- Beth Harris:** Podem veure els plecs de la seva carn en el seu abdomen, o l'articulació acurada dels músculs a l'esquena i l'aixella. És impressionant el coneixement de l'anatomia humana.

Figura 5: Fotograma del vídeo

- Steven Zucker:** Però també hi ha una mica de contradicció o trampa.

Podeu veure que la caixa toràctica s'està inclinant una mica a la seva esquerra. I així tot té un gir suau, fent-lo encara més complexa.

–**Beth Harris:** Hi ha un gir al tors, i veiem que en altres escultures gregues antigues, com el Tors del Belvedere. I encara que això es va trobar 100 anys després de Miquel Àngel, o una mica menys, pots veure com aquest tipus de torsió i la torsió en el cos va ser alguna cosa en què Miquel Àngel hauria conegut de primera mà.

–**Steven Zucker:** Crec si Miquel Àngel va tenir l'oportunitat de veure aquesta obra, ell l'hauria estimat absolutament.

–**Beth Harris:** Estic convençuda que sí.

(Música)